

щи, които никой другъ не представи на умътъ си по напредъ. Уварди гы отъ погрѣшки, каза имъ да пишатъ за себе си, за души-ти ни, за Небо-то, и за Ада толко много, щото никой не можаше да научи, ако Богъ не заповѣдаше на оныя святы человѣцы да напишатъ Свято-то Писаніе. Въ Писанія-та ны учи Богъ, колко е нужно да знаемъ да разумѣваме, що требува да правимъ, та да отбѣгнуваме отъ мѫжъ-тѣ, и да ся приготвимъ да идемъ на Небо-то като умремъ.

И. О, мамо, колко е добръ Богъ, защото ни даде Свято-то писаніе.

И. Наистинѣ, сынко: и колкото повече учишь оныя вещи, които ся съдържавать въ книжъ-тѣ, толко повече ще научишь за Бога, и за себе си. И ако обычашь Свято-то Писаніе и правишь както тя поучава, то ще знаешъ, че то е по добро отъ всички-ты книги: ще ти ся види че наистинѣ то е предраго посланіе отъ Небеснѣя-тѣ ти бащъ: ще ти ся види, че ти говори въ всяка странацъ че той е готовъ да тя поучава, да тя настанива и съвѣтува, и да ти помага. Азъ ако умрѫ, и всички-ти ти прѣтели, а ты останешъ самъ и сиромахъ, безъ да знаешъ що да правишь, тога прибѣгни при книжъ-тѣ, и вѣрувай че въ неѣ ще чуешь Небеснѣя-тѣ си Бащъ да говори съ тебе. Той ще бѫде при тебе за да тя настанива и да ти помага. И ти требува да Му ся молишъ да тя настанива и да ти помага. Казувай Му